

lægge Haanden paa Hjertet og erklære, at jeg havde Æren for, at den gamle Præstegaard i Fakse var bevaret. Det kan jeg ikke, for jeg har ikke haft noget med Fakse Præstegaard at gøre, før Afleveringssynet kom, da Restaureringen var tilendebragt, og selvfølgelig har jeg derfor ikke Æren for, at den er restaureret paa den Maade, som sket er. Paa een Vis er jeg glad ved, at jeg ikke har Æren derfor, thi vel er Fakse Præstegaard smukt restaureret, men det har ogsaa kostet 40 000 Kr., en Sum, som efter min Mening er meget for stor, der er gaaet forskrækkelig mange Penge til. Der kunde efter min Mening være sparet betydeligt, og det kunde alligevel være blevet pænt og stilfuldt og godt, og derfor er jeg paa en Maade glad ved, at det er Arkitekt Langballe, som har Æren for at have smidt alle de mange Penge ud. Det har været min Opgave at sørge for, at det Arbejde, der bliver lavet ved de gamle Præstegaarde, bliver udført saa økonomisk og saa godt som muligt, samt at sørge for, at Stiftsmidlerne og Sognets Befolkning slipper med saa smaa Udgifter som muligt. Naar det ærede Medlem sagde: Det er dog Fællesfonden, der maa udrede Udgifterne til Ulsø Præstegaard, saa er det aldeles forkert, Fællesfonden faar aldrig en Øres Udgift til Ulsø nye Præstegaard udover dette, at Fællesfonden giver dem billige Laan, som selvfølgelig er billigere, end de kan faas andetsteds, men Menigheden forrenter og afdrager selv det hele. Det ærede Medlem er derfor fuldkommen paa Vildspor, naar han tror, at det er Fællesfonden, der betaler. Men jeg siger, at naar Menigheden betaler hver en Øre, maa den ogsaa have nogen Indflydelse. Der har været nogen Strid med Hensyn til denne Præstegaard, jeg mente oprindeligt, efter at Tegningen var lavet, at det var bedst, at Bygningen kom til at vende Siden til, men Menighedsraadet ønskede Plads til en Gaard og eventuelle Avlsbygninger, og det Krav har jeg bøjet mig for i min Indstilling, derfor er det, at Bygningerne ikke ligger ganske saaledes, som jeg kunde ønske det. Naar det ærede Medlem siger, at han har faaet Ret i sin Kritik, er det ikke rigtigt, den Kritik, det ærede Medlem fremførte, første Gang han havde Ordet, var skarp, medens den, han nu fremsatte, var meget mere dæmpet, og det glæder mig. Hvis der var Tid til at gennemgaa de forskellige Punkter, vilde det vise sig, at det er kun paa et ganske enkelt Punkt, det ærede Medlem har faaet Ret, de andre Punkter, som han har ført frem, har været forkerte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. Povlsen beklagede meget stærkt, at der i de Ord, hvormed jeg omtalte Ryslingsesagen, savnedes Klarhed. Det faar jeg nu finde mig i, men i øvrigt maa jeg sige, at jeg beundrer den Aabenhed, hvormed det ærede Medlem egentlig gik udenom Kærnen i selve det Spørgsmaal, som foreligger, hvad Ryslingsesagen angaar. Kærnen er denne, hvorvidt der fra Menighedens Side vil komme til at foreligge Andragende om, at denne Menighed og dens Præst maa faa dette ændrede Ritual indført for sig alene. Om dette Spørgsmaal har Kirkeministeren klart og aabent udtalt, at han vil tage paa det med Velvillie. Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at det, det ærede Medlem vil i hele Ryslingspørgsmaalet, egentlig er, at han vil rejse en Kirkekamp ud over Landet. Det ønsker vi fra vor Side ikke, idet vi ikke mener, Tiden er inde til en saadan Kamp. Hvad vi ønsker fra vor Side, ved jo alle, det er dette: aabent og ærligt at gaa med til i en Kommission eller et Udvalg at løse Spørgsmaalet om en Adskillelse mellem Kirke og Stat. Det ønsker det ærede Medlem, saa vidt jeg har forstaaet, ikke, og jeg overlader derfor det høje Tings Medlemmer saavel som alle andre at dømme om, paa hvis Side det klare Standpunkt er i denne Sag og med Hensyn til Spørgsmaalet om en Adskillelse mellem Kirke og Stat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtalte, at Fællesfonden ikke har noget som helst at gøre med Ulsø Præstegaard. I saa Fald er Forholdet her ordnet paa en helt anden Maade, end det ordnes i Henhold til Loven, og det kan jeg ikke tro er Tilfældet. I Henhold til Loven foretages en Vurdering af samtlige Forhold ved en Præstegaard, naar den overgaa til Menighedsraadets Vedligeholdelse, og derefter afgøres det, hvor stor en Del af Forrentningen der skal paalægges Fællesfonden, og hvor stor en Del der skal paalægges Menigheden, og det antager jeg ogsaa er sket her. Naar der her maaske kun er Tale om et ringe Beløb, maa man huske paa, at man har haft Midler i den gamle Præstegaard, vil jeg antage, som er udnyttet paa den Maade. Her har jeg aldeles ikke udøvet nogen Kritik, det antager jeg er meget forsvar-